

ת"פ 19964/06/23 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19964-06-23 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

לפני בעניין:	כבוד השופט ארנון איתן המאשימה
נגד הנאשם	מדינת ישראל באמצעות ענף תביעות מחוז ירושלים
	פלוני ע"י ב"כ עוה"ד דותן דניאל

גזר דין

כתבי- האישום:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר הכולל כתב אישום מתוקן בעבירות של הטרדת עד באמצעות מתקן בזק, עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת בזק ושידורים התשמ"ב 1982, איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (ריבוי עבירות), הטרדת עד לפי סעיף 249 לחוק העונשין.
2. על פי החלק הכללי של כתב האישום, ניהלו הנאשם ומר ר' י' קשר זוגי (להלן: "הקשר הזוגי" ו"מתלונן 1" בהתאמה).
3. א' מ' (להלן: "מתלונן 2") הינו שותפו העסקי של מתלונן 1 וקרוב משפחתו של הנאשם.
4. משלמד הנאשם על הקשר בין מתלונן 1 למתלונן 2, הוא עמד עם שניהם על סיומו המוחלט של הקשר וזאת בדרך של הטרדות ואיומים.
5. בתאריך 13.2.2020 במסגרת מ"י 19527-02-2020 הורה בית המשפט על שחרור הנאשם בתנאים שעיקרם מעצר בית מלא ותנאי הרחקה ואי יצירת קשר ישיר או עקיף עם המתלונן 2.
6. תנאי המעצר הוארכו במסגרת מ"ת 43865-02-20 ושנונו לאורך הזמן, למעט הרחקה ואיסור יצירת קשר.
7. בתאריך 11.2.2022 במסגרת ת"פ 43853-02-2022 הורה בית המשפט על שינוי התנאים המגבילים כך שהנאשם יוכל לשהות בתנאי מעצר בית לילי החל משעה 20:00-08:00.
8. בזמן המתואר בכתב האישום יצר הנאשם קשר עם המתלוננים באמצעות טלפונים ניידים והודעות טקסט או

אמצעי בזק שונים, תוך שימוש במספרים גלויים וחסויים.

9. על פי האישום הראשון בין התאריכים 31.5.2023 ועד 28.5.2023 על רקע רצונו של הנאשם שהמתלונן 1 יפסיק את שותפתו העסקית עם מתלונן 2, התקשר הנאשם מאות פעמים מהטלפון הנייד שברשות אמו ממספר גלוי וחסוי אל מתלונן 1. הנאשם אמר למתלונן 1 בין היתר שהוא צריך לרצוח את המתלונן 2 ושהוא יגיע למטרה שלו.
10. בנוסף אמר למתלונן 1 "תגיע משטרה אני רק צריך בום בום"
11. הנאשם גם שלח עשרות מסרונים טקסט, כמפורט בכתב האישום, באמצעות אפליקציית ווטס-אפ ובהן הודעות מאיימות.
12. על פי האישום השני, בין התאריך 28.5.2023 לתאריך 30.5.2023 התקשר הנאשם באמצעות הטלפון הנייד שלו או של אמו או באמצעות מתקן בזק אחר, ממספר גלוי או חסוי מאות פעמים אל המתלונן 2.
13. בתאריך 30.5.2023 הגיע ברכב לז. XXXXX מתחת לביתו של המתלונן 2. באותן הנסיבות ובעודו יושב ברכב ומשוחח עם מתלונן 2, אמר למתלונן 2 שיפגע בו ושאיימא שלו תבוא לבקר אותו בקבר. עוד ציין כי ברשותו אקדח. באותם זמנים התקשר הנאשם מאות פעמים לאמו של מתלונן 2, ובאחת השיחות אמר לאם, כי יפגע בבנה.
14. על פי האישום השלישי, עקב המתואר באישומים 1 ו-2, נעצר הנאשם ובתאריך 31.5.2023 נחקר על החשדות המיוחסות לו. בהמשך, בעודו בבית המעצר התקשר ביום 1.6.2023 למתלונן 1 ואמר לו כי עשה מעשה פסול בהגשת התלונה, וכי הוא יחזיר לו על כך.
15. הנאשם צירף תיק מספר 43853-02-20, במסגרתו הודה והורשע בעבירות אימים לפי סעיף 192 לחוק העונשין (ריבוי עבירות), ועבירה של תקיפה סתם- בן זוג, לפי סעיף 382(ב)(1) לחוק העונשין.
16. על פי החלק הכללי שבכתב האישום המתוקן, הנאשם ור' י' (להלן: "המתלונן") ניהלו קשר זוגי משך כשנתיים, ומספר חודשים עובר למתואר באישום ביקש המתלונן לסיים את הקשר עם הנאשם. בעקבות זאת, ובהתאם לאישום הראשון, ביום 6.2.2020 הגיע הנאשם לבית אמו של המתלונן (להלן: "הבית"), שם פגש במתלונן בחניית הבית, ניגש אליו ולקח את מפתחות הרכב מהמתנע, ולאחר מכן עזב את המקום. כעבור חצי שעה שב למקום ואמר למתלונן "אתה תעשה מה שאני אגיד לך, אם לא אני אשבור לך את האוטו".
17. המתלונן ביקש מאמו שתגיע למקום ותשב עם הנאשם ותרגיע אותו, ובזמן זה נסע המתלונן לעבודה. הנאשם סירב להחזיר את המפתחות עד שזו ויתרה ושבה לבית. בשלב זה החל הנאשם לשלול לאם הודעות בהן כתב: "תשמעי אני לא אשחרר את הבן שלך בחיים וכן : "או שיבוא בטוב... או שאני באמת אפגע בו ובילדים שלו". הנאשם הפנה אימים נוספים בהם כתב כי בנה יסתבך אתו שימות בקבר, וכי הוא ימות היום, וכן "תאבדי בן נוסף לא חבל".
18. במסגרת האישום השני צוין, כי בעקבות האירוע הראשון, החל מיום 6.2.2020 ועד 8.2.2020 שלח עשרות הודעות באמצעות יישומון ווטס-אפ בהם הפנה אימים רבים כלפי המתלונן כמפורט באישום.
19. במסגרת האישום השלישי נטען, שכחודשיים עובר למתואר באישום הראשון, אמר המתלונן לנאשם כי הוא מעוניין לנתק עמו הקשר. בתגובה אמר הנאשם כי הוא אינו מסכים לכך, וכי המתלונן לא יחליט מתי כן הוא מעוניין ומתי לא.

20. בעקבות שיחה זו הגיע הנאשם למקום, ארב לנאשם החדר המדרגות ועם היציאה מהמעלית, דחף את המתלונן והפילו לרצפה. אז תקף את המתלונן בסטירות.

תמצית טיעוני הצדדים:

21. המאשימה ציינה בטיעוניה לעונש, כי הנאשם יליד 1997 נעדר רישום פלילי קודם הורשע במסגרת שני תיקים באיומים והטרדה של המתלוננים. המאשימה התייחסה בטיעוניה לנסיבות אותם אירועים, וכן לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו.

22. לדעת המאשימה מתחם העונש ההולם ביחס לכל אישום הינו החל משנת מאסר ועד שנתיים, ובסה"כ ביקשה להטיל על הנאשם 24 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

23. הסנגור ביקש שלא למצות את הדין עם הנאשם על רקע היעדר רישום פלילי, משך הזמן בו שוהה הנאשם במסגרת תנאי מעצר (החל מיום 31.5.2023), ולכך שבמסגרת ההליך שבתיק שצורף היה נתון הנאשם גם בתנאים מגבילים, ובמעצר ממש משך מספר ימים.

24. הסנגור ביקש לקבוע כי המדובר באירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד, נוכח הקשר ההדוק שבין כלל המעשים. לדעת הסנגור, מתחם העונש ההולם הינו החל ממספר חודשי מאסר, ואת עונשו של הנאשם ביקש לקבוע בחלקו התחתון של המתחם. עוד ביקש הסנגור לזקוף לזכות הנאשם את הודאתו, החיסכון בזמן שיפוטי, ולקחת בחשבון את העובדה כי הנאשם עתיד לרצות מאסר ראשון. בסה"כ עתר הסנגור להטלת מאסר שלא יעלה על 10 חודשים.

25. הנאשם בסיום הביע צער על מעשיו וציין כי הוא מבין את החומרה שבמעשים, והביע רצון להקים משפחה לאחר סיום ריצוי העונש.

דין:

26. במקרה דנן, יש לקבוע מתחם עונש אחד ביחס לשני כתבי האישום, זאת בהתאם למבחן הקשר ההדוק, שכן ביצוע העבירות כולן נובע מאותה מסכת עובדתית, המפורטת בחלק הכללי של שני כתבי האישום, כאשר הרקע להן נעוץ בקשר הזוגי שבין הנאשם לבין המתלונן, אף עם פרקי זמן ארוכים חלפו בין שני כתבי האישום.

27. הנאשם פגע במעשיו במספר ערכים מוגנים, בראש ובראשונה בזכות הפרט לביטחון ושלווה, שלמות הגוף והנפש, וכן בערך הנוגע בכיבוד שלטון החוק, וטוהר ההליך הפלילי. מידת הפגיעה בערכים אלו הינה משמעותית נוכח אופי המעשים ותוכנם של האיומים המפורטים בשני כתבי-האישום, אשר יש בהם להצביע על מעשה מתוכנן, אובססיבי, נעדר מורא החוק. במסגרת האישום השלישי בתיק המקור הפנה הנאשם איומים כלפי מתלונן 1 לאחר שכבר נעצר, ועל רקע חקירה מתנהלת. הנאשם גם הגיע לביתם של המתלוננים, ובאחד המקרים אף תקף את המתלונן 1 עת יצא מהמעלית, הפילו וסטר לו. בפעם נוספת הגיע לבית המתלונן 1 ובחניית הבית, ובעת שהמתלונן מצוי ברכב, הוציא את המפתחות מהמתנע. הנאשם גם הגיע אל מתחת לביתו של המתלונן הנוסף, שוחח עמו, והפנה איומים משמעותיים לפגיעה בו. כלל האיומים והמעשים בהם נקט הנאשם, הינם חמורים ומצביעים על מידת סיון שאינה מבוטלת.

28. במסגרת רע"פ 149/19 קובי פפיאשוילי נ' מ"י (10.1.19) ציין בית המשפט את הדברים הבאים:

"בית משפט זה הדגיש לא אחת את הצורך להחמיר בענישה במקרים של אלימות והתעללות בין בני זוג (ראו למשל רע"פ 6464/18 פלוני נ' מדינת ישראל (14.10.2018)). לטעמי, בנסיבות מסוימות נכון אף להחמיר בענישה בגין אלימות נפשית ומילולית בין בני זוג שעלולה להוליד אלימות פיזית בעתיד".

29. במסגרת רע"פ 6277-20 קנאו דניאל היילי נ' מדינת ישראל (25.1.2021) ציין בית המשפט:

"אין צורך להכביר מילים גם אודות חומרת העבירה של הטרדת עדים, שיש בה כדי לקעקע את יסודות הסדר החברתי הטמון בקיומו של ההליך הפלילי. בית משפט זה עמד על כך משכבר הימים:

"חומרה יתרה נודעת לעבירה של הטרדת עדים. המגיד עדותו בבית-המשפט מקיים את חובתו האזרחית ואת מצוות החוק, ומצווים בתי-המשפט להגן עליו מפני מתנכלים לו בשל מתן עדותו. לצערנו אין לאל ידי בית-המשפט להגן על העדים אלא על-ידי הטלת עונשין חמורים ביותר על המתנכלים להם - שמא ישמעו וייראו ויירתעו ממעשים אלה.."

30. לעניין פסיקה נוהגת ראו לדוגמה:

א. ברע"פ 5608/23 יעקב דדון נגד מדינת ישראל (27.7.2023), נדחתה בקשת רשות ערעור מצד נאשם, עליו הוטלו 9 חודשי מאסר, בגין שלוש עבירות איומים בשני תיקים בהם הורשע.

ב. ברע"פ 7413/14 אביהו דוד נגד מדינת ישראל (17.11.2021), נדחתה בקשת רשות ערעור על נאשם עליו הוטלו 5 חודשי מאסר, תוך הפעלת מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, ובסה"כ 8 חודשי מאסר, בגין ביצוע עבירות איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק כלפי המתלוננת.

ג. בעפ"ג 28500-08-14 אשתה אשר טלה נגד מדינת ישראל (9.12.2021), הורשע המערער לאחר שמיעת הוכחות בשתי עבירות של איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, והוא נדון ל-9 חודשי מאסר.

ד. רע"פ 1293/08 אלכסנדר קורניק נגד מדינת ישראל (25.6.2008), נדחתה בקשת רשות ערעור מצד נאשם עליו הוטלו 12 חודשי מאסר בגין עבירת איומים.

ה. לעניין פסיקה נוספת ממנה ייגזר המתחם, ראו לדוגמה: (עפ"ג 25404-12-13 דנן נ' מדינת ישראל (13/2/2014), רע"פ 1293/08 אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל, (25/06/2008), רע"פ 1940/16 פולק נ' מ"י, (14.3.16)).

31. בשים לב לצבר האירועים אותם ביצע הנאשם, משכם וכן תוכנם של האיומים, ראיתי לקבוע את מתחם העונש ההולם החל מ-12 חודשים ועד ל-24 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית, לרבות רכיב של פיצוי למתלונן מס' 1.

32. בבחינת העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם, הבאתי במסגרת שיקולי את הנסיבות הבאות: הנאשם כבן 27 רווק, נעדר רישום פלילי. הנאשם הודה בבית משפט בעבירות שיוחסו לו וכן הביע חרטה בפניי על ביצוען.

33. בהתאם לדוח סוציאלי שהועבר לעיוני מטעם שב"ס, הנאשם שולב במסגרת טיפולית המהווה מסגרת הכנה

לקראת שילובו בקבוצת אלימות במשפחה. הנאשם נטל חלק בכל ששת המפגשים, ולדעת גורמי הטיפול נתרם מכך, ואולם הרושם הוא כי הנאשם מצוי רק בראשית דרכו הטיפולית.

34. במסגרת תסקיר מבחן מיום 20.11.2023 נעשה ניסיון לשלב את הנאשם במסגרת הטיפולית "בית נועם" במסגרת טיפול במרכז לטיפול בגברים אשר התנהלו באופן אלים כלפי בני זוגם. להתרשמות המראיינת הנאשם הכיר באלימות שביטא, וגילה הכרה ראשונית באופן התנהלותו הבעייתית, כאשר קיבל אחריות חלקית למעשים.

35. הנאשם נמצא מתאים לטיפול, והרושם הוא כי הוא זקוק לכך. יחד עם זאת, לאור סירובו לנתק את הקשר מהמתלונן, מה שמהווה תנאי בסיסי והכרחי לקבלתו לטיפול, ומאפשר לקיים הליך טיפול משמעותי, לא ניתן היה לקבלו. שרות המבחן סבור, כי רמת הסיכון מהנאשם לביצוע עבירות דומות בעתיד גבוה, ועל כן אינו בא בהמלצה.

36. באיזון בין שיקולים אלו שפורטו לעיל, ונוכח העובדה כי המדובר בנאשם צעיר יחסית נעדר רישום פלילי אשר עתיד לרצות מאסר ראשון, ראיתי לקבוע את עונשו בחלקו התחתון של המתחם, ולהטיל עליו את העונשים הבאים:

א. 13 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו בתיק זה.

ב. 6 חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר על אחת העבירות בהן הורשע.

ג. פיצוי למתלונן (ע"ת 1) בסך 2000 ₪ אשר ישולם עד ליום 4.8.2024. ניתן לקזז את הפיצוי מפיקדון המצוי בתיק שצורף (במסגרת מעצר הימים), בכפוף לכל דין.

החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.

ניתן יהיה לשלם את הקנס/ פיצוי/ ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

שב"ס ידאג להעביר העתק גזר הדין לנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ג' אדר א' תשפ"ד, 12 פברואר 2024, במעמד הנוכחים (הנאשם בוועוד חזותי).

